

przy udziale: Prokuratury Krajowej, wcześniej Prokuratury Rejonowej w Mińsku Mazowieckim (C-748/19), Prokuratury Rejonowej Warszawa-Żoliborz w Warszawie (C-749/19), Prokuratury Rejonowej Warszawa-Wola w Warszawie (C-750/19, C-753/19 i C-754/19), Prokuratury Rejonowej w Pruszkowie (C-751/19), Prokuratury Rejonowej Warszawa-Ursynów w Warszawie (C-752/19), a także Pictura sp. z o.o. (C-754/19)

Sentencja

Artykuł 19 ust. 1 akapit drugi TUE odczytywany w świetle art. 2 TUE oraz art. 6 ust. 1 i 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/343 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie wzmocnienia niektórych aspektów domniemania niewinności i prawa do obecności na rozprawie w postępowaniu karnym należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym, zgodnie z którymi minister sprawiedliwości państwa członkowskiego może, na podstawie kryteriów, które nie zostały podane do publicznej wiadomości, z jednej strony delegować sędziego do sądu karnego wyższej instancji na czas określony albo na czas nieokreślony, zaś z drugiej strony w każdym czasie, na podstawie decyzji, która nie zawiera uzasadnienia, odwołać sędziego z tego delegowania, niezależnie od tego, czy nastąpiło ono na czas określony, czy na czas nieokreślony.

(¹) Dz.U. C 54 z 17.02.2020.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 16 listopada 2021 r. – Komisja Europejska/Węgry (Sprawa C-821/19) (¹)

[Skarga o stwierdzenie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego – Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości – Polityka azylowa – Dyrektywy 2013/32/UE i 2013/33/UE – Procedura przyznawania ochrony międzynarodowej – Podstawy niedopuszczalności – Pojęcia „bezpiecznego kraju trzeciego” i „kraju pierwszego azylu” – Pomoc świadczona osobom ubiegającym się o azyl – Karalność – Zakaz wjazdu do strefy nadgranicznej danego państwa członkowskiego]

(2022/C 24/05)

Język postępowania: węgierski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo J. Tomkin, A. Tokár i M. Condou-Durande, następnie J. Tomkin i A. Tokár, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Węgry (przedstawiciele: K. Szijjártó, M. Tátrai i M.Z. Fehér, pełnomocnicy)

Sentencja

1) Węgry uchybiły zobowiązaniom ciążącym na nich na mocy:

- art. 33 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej, pozwalając na odrzucenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej jako niedopuszczalnego ze względu na to, że wnioskodawca przybył na terytorium Węgier przez państwo, w którym nie jest narażony na prześladowania lub na ryzyko doznania poważnej krzywdy lub w którym zapewniony jest odpowiedni poziom ochrony;
- art. 8 ust. 2 i art. 22 ust. 1 dyrektywy 2013/32, a także art. 10 ust. 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/33/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia norm dotyczących przyjmowania wnioskodawców ubiegających się o ochronę międzynarodową, obwarowując w prawie krajowym sankcją karną czyn każdej osoby, która w ramach działalności organizacyjnej świadczy pomoc w wystąpieniu z wnioskiem o udzielenie azylu na terytorium Węgier lub w złożeniu takiego wniosku, jeżeli można udowodnić ponad wszelką rozsądną wątpliwość, że osoba ta była świadoma tego, iż taki wniosek nie może zostać uwzględniony na podstawie tego prawa;
- art. 8 ust. 2, art. 12 ust. 1 lit. c) i art. 22 ust. 1 dyrektywy 2013/32, a także art. 10 ust. 4 dyrektywy 2013/33, pozbawiając prawa do zbliżania się do granic zewnętrznych tego państwa każdego, kto jest podejrzewany o popełnienie takiego czynu zabronionego.

2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.

- 3) Węgry pokrywają, oprócz własnych kosztów, cztery piąte kosztów poniesionych przez Komisję Europejską.
- 4) Komisja Europejska pokrywa jedną piątą własnych kosztów.

(¹) Dz.U. C 19 z 20.01.2020.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 18 listopada 2021 r. – Republika Grecka/Komisja Europejska

(Sprawa C-107/20 P) (¹)

[Odwołanie – Wspólna polityka rolna (WPR) – Europejski Fundusz Rolniczy Gwarancji (EFRG) i Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) – Wydatki wyłączone z finansowania przez Unię Europejską – Wydatki poniesione przez Republikę Grecką – Rozporządzenie (UE) nr 1306/2013 – Artykuł 52 ust. 4 lit. c) – Ryczałtowe korekty finansowe – Termin 24 miesięcy – Wydatki objęte tym terminem – Metoda obliczania korekty – Dostosowanie stawki korekty]

(2022/C 24/06)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Republika Grecka (przedstawiciele: E. Tsaousi, A.E. Vasilopoulou i E.E. Krompa, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Konstantinidis i J. Aquilina, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Republika Grecka zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 161 z 11.5.2020.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 18 listopada 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Rejonowy dla Warszawy Woli w Warszawie – Polska) – M.P., B.P./„A.” prowadzący działalność za pośrednictwem „A.” S.A.

(Sprawa C-212/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Ochrona konsumentów – Dyrektywa 93/13/EWG – Nieuczciwe warunki w umowach konsumenckich – Umowa kredytu hipotecznego indeksowanego do waluty obcej – Warunek umowny dotyczący kupna i sprzedaży waluty obcej – Wymóg zrozumiałości i przejrzystości – Uprawnienia sądu krajowego]

(2022/C 24/07)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: M.P., B.P.